

Arrest

nr. 347 494 van 29 mei 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat P. CIOTOTISAN
Henri Jasparlaan 113
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 27 mei 2025 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 19 mei 2026 tot weigering van toegang met terughouding (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2026 om 11.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. CIOTOTISAN, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 19 mei 2026 toe op de luchthaven van Zaventem vanuit Peking (Volksrepubliek China) en werd door de grensinspectie geïnterpelleerd omdat hij niet over binnenkomstdocumenten beschikte

1.2. De gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 19 mei 2026 een beslissing tot weigering van toegang met terughouding (bijlage 11). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“TERUGDRIJVING

Op 19/05/2026 om 07:01 uur, aan de grensdoorlaatpost DAC LPA BRU-NAT GC/VVR, Luchthaven ZAVENTEM,
werd door ondergetekende H.(...) M.(...)

de heer/~~mevrouw~~:

achternaam M.(...) voornaam G.(...) H.(...)

geboren op (...) te (...)

geslacht (m/v) man

die de volgende nationaliteit heeft BURUNDI wonende te

houder van het document Paspoort- Gewoon van BURUNDI, nummer (...)
afgegeven te C G MIGRATIONS op 25/10/2018

Aangekomen met CA963 (de nummer van de vlucht vermelden of het andere gebruikte transportmiddel)
afkomstig uit Beijing Capital en zal worden teruggedreven naar Beijing Capital, op de hoogte gebracht van
het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid
van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de
verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

(....)

X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)
Reden van de beslissing: Betrokkene is van Burundese origine en bijgevolg visumplichtig.
Betrokkene is niet in het bezit van een geldig Schengenvisum of enig visumvervangend document.

(...)”

1.3. Verzoeker diende op 19 mei 2026 een verzoek om internationale bescherming in.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de
Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende
noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze
uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing
van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en
op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen
ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan
worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid het
volgende aan:

“Verzoeker wordt sinds 19.05.2026 vastgehouden in een plaats zoals bedoeld in artikels 74/8 en 74/9 van de
wet van 15.12.1980, met het oog op terugdrijving. De gewone schorsingsprocedure laat niet toe om de
verwezenlijking van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te verhinderen.
Op basis van art. 39/82, §4, 2de lid vraagt verzoeker Uw Raad in uiterst dringende noodzakelijkheid uitspraak
te willen doen over haar vordering tot schorsing van de beslissing van 19 mei 2026.”

2.2.2. Verzoeker wijst erop dat de tenuitvoerlegging van de terugdrijvingsmaatregel dermate imminent is dat
de gewone schorsingsprocedure niet toelaat om de realisatie van het aangevoerde nadeel te beletten.

2.2.3. Uit informatie van de verwerende partij blijkt dat de terugdrijving van verzoeker nog niet in het
voorzicht werd gesteld. Tevens blijkt zowel uit de bijlagen bij het verzoekschrift als uit het administratief

dossier dat verzoeker op 19 mei 2026 een verzoek om internationale bescherming had ingediend (bijlage 25).

2.2.4. De Raad merkt op dat de indiening van een (eerste) verzoek om internationale bescherming een schorsend effect teweeg brengt wat de gedwongen uitvoering van de bestreden terugdrijvingsmaatregel betreft, totdat over het verzoek om internationale bescherming een beslissing werd genomen (artikel 49/3/1 van de vreemdelingenwet). Bijgevolg kan de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet langer als 'imminent' worden beschouwd. Aangezien de terugdrijvingsmaatregel voorlopig niet langer kan worden uitgevoerd, is er in het kader van onderhavige vordering geen sprake meer van uiterst dringende noodzakelijkheid.

2.2.5. De aanwezige raadsman treedt dit standpunt ter terechtzitting bij. Hij wijst erop dat verzoeker naar China zal worden teruggedreven, waar hij niet (langer) over een verblijfstitel beschikt, terwijl het verzoek om internationale bescherming ten aanzien van Burundi zal worden beoordeeld. Daarnaast geeft hij aan dat verzoeker een eerste keer werd gehoord in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming door de Dienst Vreemdelingenzaken, maar dat hij verder geen zicht heeft op de huidige stand van het asiëldossier van zijn cliënt. De Raad merkt op dat dit betoog geen uitstaans heeft met het al dan niet 'urgente' karakter van het beroep omdat een onderzoek van de terugdrijvingsmaatregel zich pas opdringt indien er een afwijzende beslissing zou worden genomen met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming.

Uit wat voorafgaat volgt dat niet voldaan is aan de voorwaarde inzake het uiterst dringend karakter. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden afgewezen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. DECUYPER, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

A. DECUYPER

F. TAMBORIJN